

บทที่ 4

ผลและวิจารณ์การทดลอง

การศึกษา ผลของความสมบูรณ์ของร่างกายแพะที่เหนียวนำการเป็นสัตว์อัตรการตั้งท้องโดยการผสมเทียมและการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการภาครัฐในจังหวัดสงขลา พัทลุง สตูล

แบ่งออกเป็น 2 การศึกษา ประกอบด้วย 1) ความสมบูรณ์ของร่างกายแพะต่ออัตรการตั้งท้องในการผสมเทียม และ 2) การยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมของเกษตรกร มีผลการศึกษาดังนี้

สัตว์ทดลองที่ใช้ทดลองครั้งนี้เป็นแพะของเกษตรกรซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา พัทลุง สตูล จำนวนทั้งหมด 95 ตัว โดยเป็นแพะลูกผสมประกอบด้วย ลูกผสมบอร์พื้นเมือง ลูกผสมพันธุ์แกงโกลนุเบียนพื้นเมือง และลูกผสมพันธุ์ชานนพื้นเมือง โดยเป็นแพะนางทั้งหมด มีคะแนนความสมบูรณ์ของร่างกายอยู่ระหว่าง 1-2.5 (ผอม) 3-3.5 (ปานกลาง) และ 4.5-5 (อ้วน) ในกลุ่มที่ 1 จำนวน 34 ตัว กลุ่มที่ 2 จำนวน 22 และกลุ่มที่ 3 จำนวน 39 ตัว

การศึกษาที่ 1 ความสมบูรณ์ของร่างกายแพะต่ออัตรการตั้งท้องในการผสมเทียม

1. อิทธิพลความสมบูรณ์ของร่างกายต่อการเปิดของมดลูกของแม่แพะในเดือนที่ทำการวางซอร์โมนคือเดือนกรกฎาคม จำนวน 12 ตัว เดือนสิงหาคม จำนวน 50 ตัว และเดือนกันยายน จำนวน 33 ตัว จากการเหนียวนำการเป็นสัตว์ โดยใช้โปรแกรมการเหนียวนำคือ วันที่ 0 ฉีด PGF_{2α} 0.5 ซีซี และใช้ซอร์โมน progesterone สอดเข้าช่องคลอด นาน 5 วัน และในวันที่ 5 ทำการตั้งซอร์โมน progesterone ออก และฉีด PMSG 0.4 ซีซี เข้ากล้ามเนื้อพบว่า เดือนที่เหนียวนำการเป็นสัตว์มีผลต่อการเปิดของช่องเปิดมดลูก โดยเดือนกรกฎาคมมีค่าเฉลี่ยของการเปิดช่องมดลูก (1.21 เซนติเมตร) เดือนสิงหาคม (1.73 เซนติเมตร) และเดือนกันยายน (1.88 เซนติเมตร) ซึ่งทั้งสามเดือนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05) ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพภูมิอากาศของแต่ละเดือนที่ทำการเหนียวนำการเป็นสัตว์มีความแตกต่างกัน (Wildman et al., 1982) สำหรับความสมบูรณ์ของร่างกายต่อการเปิดของมดลูกของแม่แพะ พบว่าคะแนนความสมบูรณ์ของร่างกายต่อการเปิดของช่องเปิดของมดลูกนั้นพบว่าแพะที่มีร่างกายผอม มีค่าเฉลี่ยของช่องเปิดของมดลูก (1.72 เซนติเมตร) ไม่แตกต่างแพะที่มีความสมบูรณ์ของร่างกายปานกลาง (1.68 เซนติเมตร) และที่มีคะแนนร่างกายอ้วน (1.73 เซนติเมตร) (ตาราง 3) เนื่องมาจากน่าจะขึ้นอยู่กับการวางซอร์โมนในการจัดวงจรการเป็นสัตว์ ซึ่ง มาลี อภิเมธารัง

และคณะ, 2556) ได้กล่าวว่าการศึกษานี้เป็นการเป็นสัดแบบ โปรแกรมระยะสั้นในช่องคลอด ไม่มีผลแตกต่างด้วยวิธีผสมผ่านทางปากมดลูก

ตาราง 3 อิทธิพลของเดือนและความสมบูรณ์ของร่างกายแม่แพะต่อการเปิดของช่องเปิดมดลูก

รายการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยช่องเปิดของมดลูก (เซนติเมตร)
เดือน		
กรกฎาคม	12	1.21 A
สิงหาคม	50	1.73 B
กันยายน	33	1.88 C
ความสมบูรณ์ของร่างกายแม่แพะ		
พอม	34	1.72
ปานกลาง	22	1.68
อ้วน	39	1.73

A, B, C ตัวอักษรต่างกันมีความหมายแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

2. อิทธิพลของความสมบูรณ์ของร่างกายต่อการผสมติดในแม่แพะพบว่ามีส่วน % การตั้งท้องในแม่แพะที่ความสมบูรณ์ของร่างกายพอม (32.35%) ไม่แตกต่างกับแม่แพะความสมบูรณ์ของร่างกายปานกลาง (40.91%) และแม่แพะที่มีความสมบูรณ์ของร่างกายอ้วน (35.90 %) อย่างมีนัยสำคัญสถิติ ($P > 0.05$) ซึ่งสอดคล้องกับ จิตศักดิ์ เมืองเขียว และชาญยุทธ กาพล (2551) ที่รายงานว่า ในแม่โคนมลูกผสมที่มีคะแนนความสมบูรณ์ร่างกายก่อนคลอดที่ต่างกันไม่มีผลต่ออัตราการผสมติดจากการผสมครั้งแรกหลังคลอด ($p > 0.05$) และมาลี อภิเมธีธำรง และคณะ (2556) พบว่าคะแนนร่างกายแม่แพะไม่มีผลต่ออัตราการผสมติดตั้งท้อง (ตาราง 4)

ตาราง 4 อิทธิพลของความสมบูรณ์ของร่างกายต่อการผสมติดในแม่แพะ

ความสมบูรณ์ของร่างกาย	จำนวน	การตั้งท้อง (%)	
		ตั้งท้อง	ไม่ตั้งท้อง
พอม	34	32.35	67.65
ปานกลาง	22	40.91	59.09
อ้วน	39	35.90	64.10

$$X^2 = 0.4258 \quad DF = 2 \quad \text{prob} = 0.8082$$

การศึกษาที่ 2 การยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมของเกษตรกร

การศึกษากการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการภาครัฐในจังหวัดสงขลา พัทลุง สตูล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ จำนวน 15 ราย

1. ข้อมูลด้านสังคมและการเลี้ยงแพะกลุ่มตัวอย่างจากการศึกษาพบว่า เกษตรกรมากกว่าครึ่ง (53.33%) สำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา (33.33%) และพบว่า การเลี้ยงแพะของเกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงแพะเป็นอาชีพรอง (80%) ซึ่งสอดคล้องกับสมเกียรติ สายธนู (2528) ที่รายงานว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในประเทศไทยเป็นอาชีพเสริมเท่านั้น เนื่องจากพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงแพะเป็นอาชีพเสริมควบคู่ไปกับอาชีพอื่น ๆ โดยจำนวนแรงงานในฟาร์มส่วนมีค่าเฉลี่ย 1.93 คน/ฟาร์ม ซึ่งสอดคล้องกับ รัชญา สุขข้อย (2541) ที่รายงานว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในจังหวัดสงขลาพบว่าส่วนใหญ่ใช้แรงงานในครัวเรือน จัดเป็นฟาร์มขนาดเล็ก สำหรับฟาร์มขนาดกลางเลี้ยงแพะ 8-20 ตัว ฟาร์มขนาดกลาง 20 ตัวขึ้นไป สำหรับรายได้จากการเลี้ยงแพะเฉลี่ย 1,0433.33 บาท/เดือน ซึ่งอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงเฉลี่ยบาท/กิโลกรัม เนื่องจากราคาแพะในปัจจุบันมีราคาที่สูงขึ้นเพราะมีการบริโภคที่มากขึ้นมีแพะที่ขายเฉลี่ย 2.80 ตัว/เดือน น้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 28.20 กิโลกรัม/ตัว ซึ่งแหล่งเงินลงทุนเกษตรกรจำนวนครึ่งหนึ่งที่เข้าร่วมโครงการนั้นกู้เงินมาลงทุน (50%) (ตาราง 5)

ตาราง 5 ข้อมูลพื้นฐานในด้านสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะที่เข้าร่วมโครงการภาครัฐในจังหวัดสงขลา พัทลุง สตูล

รายการ	(%)
ระดับการศึกษา	
ประถมศึกษา	13.33
มัธยมศึกษา	53.33
อนุปริญญา-ปริญญาตรี	33.33
การเลี้ยงแพะ	
อาชีพเสริม	80.00
อาชีพหลัก	20.00
จำนวนแรงงานในฟาร์ม (คน)	1.93
รายได้จากจำนวนแพะที่เลี้ยง (บาท/เดือน)	10433.33
จำนวนแพะที่ขาย (ตัว/เดือน)	2.80
น้ำหนักแพะที่ขาย (กก/ตัว)	28.20
แหล่งเงินลงทุน	
กู้	50.00
ไม่กู้	50.00

2. การแสวงหาความรู้ด้านการเลี้ยงแพะของกลุ่มตัวอย่าง เกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงแพะจากแหล่งข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ อยู่ในระดับต่ำโดย (วิทยุเฉลี่ย 1 ครั้ง/สัปดาห์, โทรทัศน์เฉลี่ย 1 ครั้ง/สัปดาห์ จากวารสารเกษตร 1.14 ครั้ง/สัปดาห์ และหนังสือพิมพ์ 1.14 ครั้ง/สัปดาห์) (ตาราง 6) โดยพบว่าร้านตัวแทนจำหน่าย (1.64 ครั้ง/สัปดาห์) เป็นแหล่งสารที่เกษตรกรได้รับมากกว่าแหล่งอื่นชนิดอื่น เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่มีการพบปะหรือรวมกลุ่มกันที่ร้านน้ำชาภายในหมู่บ้าน ทำให้มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารกันจึงทำให้ได้รับข่าวสารทางด้านนี้สูงกว่าด้านอื่น

สำหรับการได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงแพะจากเจ้าหน้าที่จากทางภาครัฐของเกษตรกร (93.33 %) เป็นส่วนใหญ่เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เกษตรกร (6.67%) ไม่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่และไม่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของภาครัฐเพราะส่วนใหญ่มีการจัดอบรมของเกษตรกรกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์อำเภอจึงทำให้มีส่วนน้อยที่ไม่ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของทางภาครัฐ

สำหรับการได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงแพะพบว่าเกษตรกร ไม่เคยติดต่อกับบุคคลอื่นอยู่ในระดับสูง (85.71%) เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ให้คำแนะนำอยู่แล้ว

ตาราง 6 การแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงแพะเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะที่เข้าร่วมโครงการภาครัฐในจังหวัด สงขลา พัทลุง สตูล

รายการแหล่งข่าวสาร (ครั้ง/สัปดาห์)	(%)
วิทยุ	1.00
โทรทัศน์	1.00
วารสารเกษตร	1.14
หนังสือพิมพ์	1.14
ร้านตัวแทนจำหน่าย	1.64
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ (%)	
ไม่เคย	6.67
เคย	93.33
การติดต่อกับบุคคลอื่น (%)	
ไม่เคย	85.71
เคย	14.29

3. ทักษะคิดเกี่ยวกับการเลี้ยงแพะเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะที่เข้าร่วมโครงการภาครัฐในจังหวัด สงขลา พัทลุง สตูล พบว่า ปัญหาเรื่องกลิ่นจากการเลี้ยงแพะเป็นปัญหาอย่างมากในการเลี้ยงแพะเกษตรกรส่วนใหญ่ 53.33% น่าจะมาจากสาเหตุที่เกษตรกรมีฟาร์มที่ห่างไกลกับชุมชนทำให้ไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับกลิ่นที่รบกวนและทัศนคติด้านอาชีพการเลี้ยงแพะเป็นอาชีพที่สังคมรังเกียจเกษตรกร 86.67% เห็นด้วย เนื่องจากการเลี้ยงแพะมีกลิ่นรุนแรงถ้าจัดการไม่ดีและถ้าเลี้ยงแบบปล่อยให้แพะเต็มหญ้าตามธรรมชาติแล้วจะทำความเดือดร้อน โรคสามารถติดต่อถึงคนให้กับเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่ไม่เลี้ยงแพะ และยังส่งผลต่อปริมาณมูลแพะที่เกิดปัญหาที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งในการกวาดเก็บมูลแพะของเกษตรกร คือ การเข้าไปสัมผัสกับสิ่งปฏิกูลภายใต้คอกแพะ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรอาจได้รับเชื้อโรคได้ง่าย

และต้องใช้ต้นทุนสูงเกษตรกร 46.67% เห็นด้วย ด้านการเลี้ยงแพะที่ต้องลงทุนสูงเฉลี่ย 2.00 เกษตรกรเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเท่า ๆ กันแสดงให้เห็นว่าขึ้นอยู่กับเกษตรกรในแต่ละกลุ่มที่สนใจ ในการลงทุนที่สูงหรือต่ำในการเลี้ยงแพะซึ่งมีโครงการทางภาครัฐช่วยส่งเสริมในด้านการลงทุนใน บางส่วน ซึ่งสอดคล้องกับ สันติภาพ รามสุข (2552) โดยมีการส่งเสริมการเลี้ยงแพะในเชิงพาณิชย์ที่ พัฒนาเทคนิคการเลี้ยงและขนาดการเลี้ยงที่ได้ตามมาตรฐานเพื่อนำไปสู่อุตสาหกรรมอันจะเป็น การสร้างงานสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรให้เพิ่มขึ้น และทัศนคติด้านอาชีพการเลี้ยงแพะเป็นอาชีพที่ รายได้ดี เกษตรกร 86.67% ไม่เห็นด้วย เนื่องจากปัจจุบันมีการเลี้ยงมากขึ้นและแข่งในเชิงธุรกิจทำให้ ลงทุนในการเลี้ยงสูงและกว่าที่จะคืนทุน เพราะสาเหตุที่มีแพะต่างถิ่นที่เข้ามาขายในราคาที่ถูกลงกว่าแพะ ในพื้นที่จึงทำให้เกษตรกรต้องมีการพัฒนาในด้านการเลี้ยงแพะใหม่เพื่อให้ผลผลิตที่คุ้มทุน และ ทัศนคติด้านการเลี้ยงแพะไม่จำเป็นต้องมีความรู้สูง เกษตรกร 66.67% ไม่เห็นด้วย เกษตรกรส่วนใหญ่ ควรมีประสิทธิภาพในการเลี้ยงแพะและเคยเลี้ยงแพะมาก่อนที่จะทำ ความเข้าใจมากขึ้นในการเลี้ยง แพะและประสบความสำเร็จในการเลี้ยงและทัศนคติด้านการเลี้ยงแพะต้องใช้เวลาดูแลมาก เกษตรกร 46.67% เห็นด้วย เฉลี่ย 2.14 ในการเลี้ยงแพะปัจจุบันเป็นการเลี้ยงในเชิงธุรกิจจึงต้องมี เวลาดูแลจัดการฟาร์มที่ดีจึงประสบความสำเร็จในการเลี้ยงแพะเพื่อผลิตแพะที่มีคุณภาพตรงตาม ความต้องการของตลาดและทัศนคติด้านการเลี้ยงแพะมีความยุ่งยากในการเลี้ยงสูงเกษตรกร 46.67% เห็นด้วย ในการเลี้ยงแพะปัจจุบันเป็นการเลี้ยงในเชิงธุรกิจเป็นการเลี้ยงแบบยื่นโรงต้องมึ การจัดการในด้านต่าง ๆ ที่ดี เช่น ด้านอาหารหรือการสุขาภิบาลเป็นอย่างดีทำให้เกิดความยุ่งยากใน การเลี้ยงแพะสูง (ตาราง 7)

ตาราง 7 ทักษะคิดเกี่ยวกับการเลี้ยงแพะเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะที่เข้าร่วมโครงการภาครัฐในจังหวัด
สงขลา พัทลุง สตูล

ทัศนคติ	ทัศนคติของเกษตรกร (n = 15)						ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย			
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
ปัญหาเรื่องกลิ่นจากการเลี้ยงแพะเป็น ปัญหาอย่างมากในการเลี้ยงแพะ	7	46.67	-	-	8	53.33	1.93	1.03
อาชีพการเลี้ยงแพะเป็นอาชีพที่สังคมรังเกียจ	13	86.67	1	6.67	1	6.67	2.80	0.56
การเริ่มต้นเลี้ยงแพะต้องใช้ต้นทุนสูง	7	46.67	1	6.67	7	46.67	2.00	1.00
อาชีพการเลี้ยงแพะเป็นอาชีพที่รายได้ดี	1	6.67	1	6.67	13	86.67	1.20	0.56
การเลี้ยงแพะไม่จำเป็นต้องมีความรู้สูง	5	33.33	-	-	10	66.67	1.66	0.97
การเลี้ยงแพะต้องใช้เวลาดูแลมาก	7	46.67	2	13.33	5	33.33	2.14	0.94
การเลี้ยงแพะมีความยุ่งยากในการเลี้ยงสูง	7	46.67	1	6.67	7	46.67	2.00	1.00

4. ระดับการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมของเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะที่เข้าร่วมโครงการภาครัฐในจังหวัด สงขลา พัทลุง สตูล พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมด้านการผสมพันธุ์แพะ โดยวิธีผสมเทียมมีความเหมาะสม เกษตรกร 60% มีการยอมรับในระดับปานกลางถึงมากที่สุดเฉลี่ย 3.37 ถือว่าการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมด้านการผสมพันธุ์แพะ โดยวิธีผสมเทียมของเกษตรกรให้ความยอมรับในระดับที่ดีทำให้พิจารณาถึงการทำฟาร์มแพะของเกษตรกรโดยใช้เทคโนโลยีการผสมเทียมซึ่งเป็นที่คำนึงถึงปัจจัยการผลิตที่ลดต้นทุนการผสมพันธุ์ ซึ่งสอดคล้องกับและการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมด้านลูกแพะที่เกิดจากการผสมเทียมตรงตามความต้องการเกษตรกร 66.67% มีการยอมรับในระดับปานกลางถึงมากที่สุด เฉลี่ยเกษตรกรมีการยอมรับในการผสมเทียมตรงตามความต้องการเฉลี่ย 4.26 ถือว่าเกษตรกรให้การยอมรับในระดับที่ดีทำให้เกษตรกรเกิดการยอมรับการเปลี่ยนแปลงเร็วกว่าและมากกว่าลูกแพะที่เกิดจากผสมเทียมเจริญเติบโตดีทำให้มีผลผลิตที่มากกว่าผสมพันธุ์แบบเดิม ๆ และเพื่อใช้การผสมเทียมทำให้ลดปัญหาการเกิดโรคที่ติดมาจากการผสมของพ่อพันธุ์และการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมด้านการใช้แม่พันธุ์พื้นเมืองเพื่อผสมเทียม เกษตรกรคิดว่ามีความเหมาะสม เกษตรกรส่วนใหญ่ 46.67% มีการยอมรับในระดับที่ปานกลางถึงมากที่สุด ถือว่าเกษตรกรให้การยอมรับในระดับที่ดีเฉลี่ย 4.00 การใช้แม่พันธุ์พื้นเมืองเพื่อ

ผสมเทียมนั้นผลที่ออกมาตรงตามความต้องการของเกษตรกรโดยเกษตรกรไม่ต้องเสียเงินทุนในการซื้อแม่พันธุ์ต่างประเทศมาผสมกับน้ำเชื้อของพ่อพันธุ์ต่างประเทศที่ทางภาครัฐสนับสนุนสามารถผสมแล้วนำมาทำแม่พันธุ์ที่มีคุณภาพที่ให้ผลผลิตสูงกว่าเก่าและการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมด้านการชักนำการเป็นสัดใช้ฮอร์โมน Progesterone ชนิดสอดเข้าช่องคลอด คือ สอด CIDR-G เข้าในช่องคลอดและฉีด PGF_{2α} 0.5 ซีซี นาน 5 วัน แล้วดึงออกในวันที่ 5 โดยฉีด PMSG 0.4 ซีซี เข้ากล้ามเนื้อเพื่อผสมเทียมแพะมีความเหมาะสม เกษตรกร 40% มีการยอมรับระดับที่ปานกลางถึงมากที่สุด ถือว่าเกษตรกรให้การยอมรับในระดับที่ดี เฉลี่ย 3.73 แพะที่ทำการเหนี่ยวนำการเป็นสัดนั้นสามารถกำหนดให้แพะผสมและคลอดลูกตามฤดูกาลได้ การจัดการฟาร์มที่เลี้ยงแพะมีผลในการทดลองนี้สามารถแก้ไขปัญหาช่องคลอดอักเสบและใช้ปริมาณฮอร์โมนที่น้อยลง แพะที่จะผสมเทียมควรเป็นแม่แพะที่มีการจัดการฟาร์มที่ดีและการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมด้านน้ำเชื้อที่ใช้ในการทดลองเป็นน้ำเชื้อแช่แข็งของพ่อพันธุ์แพะบอร์และชาร์เนนมีความเหมาะสม เกษตรกร 46.67% มีการยอมรับที่ระดับปานกลางถึงมากที่สุดมีการยอมรับในระดับที่ดีเฉลี่ย 4.26 ในการใช้น้ำเชื้อสามารถลดต้นทุนของเกษตรกรในการที่ต้องซื้อพ่อพันธุ์ในราคาที่สูงขึ้นเนื่องจากปัจจุบันแพะมีราคาที่สูงขึ้นในประเทศส่วนใหญ่สายเลือดชิดและต้องมีการนำเข้าพ่อจากต่างประเทศและมีคุณภาพปลอดภัยและการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมด้านขั้นตอนวิธี การปฏิบัติในการผสมเทียมแพะของเจ้าหน้าที่ท่านคิดว่าเหมาะสมเกษตรกร 66.67% มีการยอมรับที่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด ถือว่าเกษตรกรมีการยอมรับในระดับที่ดีเฉลี่ย 4.46 การปฏิบัติในการผสมเทียมแพะของเจ้าหน้าที่มีโอกาสเรียนรู้และพบเห็นมากกว่า ทำให้การยอมรับเทคโนโลยีเร็วกว่าเกษตรกรผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวน้อยกว่า นอกจากนี้ยังพบอีกว่าเกษตรกรที่ยอมรับวิธีปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฎิมา เพ็ชรประยูร (2543) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเลี้ยงโคเนื้อพันธุ์กำแพงแสนของเกษตรกรในจังหวัดนครปฐม พบว่า การติดต่อ สื่อสาร การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับของเกษตรกร (ตาราง 8)

ตาราง 8 ระดับการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียมของเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะที่เข้าร่วมโครงการภาครัฐในจังหวัด สงขลา พัทลุง สตูล

ระดับการยอมรับเทคโนโลยีการผสมเทียม	ระดับการยอมรับของเกษตรกร (n = 15)										ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด			
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. การผสมพันธุ์แพะโดยวิธีผสมเทียมมีความเหมาะสม	2	13.33	9	60	3	20	-	-	1	6.67	3.73	0.94
2. ลูกแพะที่เกิดจากการผสมเทียมตรงตามความต้องการ	10	66.67	2	13.33	1	6.67	1	6.67	1	6.67	4.26	1.27
3. การใช้แม่พันธุ์พื้นเมืองเพื่อผสมเทียม ท่านคิดว่ามีความเหมาะสม	7	46.67	3	20	4	26.67	-	-	1	6.67	4.00	1.19
การชักนำการเป็นสัดใช้ฮอร์โมน Progesterone ชนิดสอดเข้าช่องคลอด คือสอด CIDR-G เข้าในช่องคลอดและฉีด ฉีด PGF _{2α} 0.5 ซีซี												
4. นาน 5 วัน แล้วดึงออกในวันที่ 5 โดยฉีด PMSG 0.4 ซีซี เข้ากล้ามเนื้อ เพื่อผสมเทียมแพะมีความเหมาะสม	4	26.67	6	40	3	20	1	6.67	1	6.67	3.73	1.16
5. น้ำเชื้อที่ใช้ในการทดลองเป็นน้ำเชื้อแช่แข็งของพ่อพันธุ์แพะบอร์ และ ชาร์เนน มีความเหมาะสม	7	46.67	6	40	1	6.67	1	6.67	-	-	4.26	0.88
6. ขั้นตอนวิธีการปฏิบัติในการผสมเทียมแพะของเจ้าหน้าที่ท่านคิดว่า เหมาะสม	10	66.67	3	20	1	6.67	1	6.67	-	-	4.46	0.91